

om, at vi i Aar maatte opnaa Overenskomst med Landstinget om en Finansloov, saaledes at vi igen kunne komme ind paa ordinære Forhold i denne Retning. Det var sikkert en Fejltagelse af det ærede Medlem for Ringkøbing Amts 1ste Valgkreds (S. C. Christensen), naar han i Forgaaars udtalte, at en Del af dette Ting's Medlemmer ikke ere valgte med Mandat til at indgaa Overenskomst om dette Forhold. Jeg tror, at det staar saaledes for os alle, at det er netop det, vi ere valgte paa, da intet som helst af vort Arbejde kan faa Betydning, uden at der træffes Overenskomst med Landstinget om dette Forhold. Jeg tror, at det ærede Medlem ikke har husket Grundlovens § 56, der siger, at en Rigsdagsmand kun er bunden ved sin Overbevisning. Jeg antager saaledes, at saavel Landstingets som Folketingets Medlemmer have Mandat til at handle efter deres Overbevisning, og jeg tror, at paa de ærede Medlemmer, der ville være med til at forhindre en Overenskomst, som kunde bringe os ind under grundlovmæssige Tilstande, vil der komme til at hvile en Betydelse. Ulykken har desværre været længe nok. Jeg skal derfor udtale, at vil Landstinget være med til at hjælpe os ind under Grundlovens Forudsætninger, dem vi aldrig kunde have været udenfor, saa har jeg Mandat til at være med til at række Haand til en Overenskomst om dette Forhold, en Overenskomst, der med Alvor kommer til at bryde med provisorisk Regering for Fremtiden. Hvis et saadant Brud kan gennemføres, hvorved vi kunne sikre os ordinære Tilstande, er jeg vis paa, at kun meget faa her i Tinget ikke vilde være med til at fremfalde saadanne Tilstande her i Landet. Efter dette, er jeg ogsaa overbevist om, at det i Almindelighed vil blive betragtet over det hele Land som et af de største Fremstridt, vi have at tilstræbe, og jeg er overbevist om, at det vil føre Lykke og Velstand med sig i sit Spor.

Christensen: Jeg skal ikke blande mig i de store politiske Udtalelser, der ere faldne her under Finanslovens første Behandling. Vi ere nu saa vant til dem og have hørt dem i saa mange Aar, at de kunde at virke trættende, en hel Del af dem kan man formodentlig uden Skade betegne som Rantoad med løst Krudt. Jeg skal heller ikke særlig omtale det agrariske Spørgsmaal, som er rejst, men jeg vil dog over for de Herre, som stadig væk betone de daarlige Omstændigheder for Landbruget, sige, at det paa ingen Maade ser lysteligere ud i Købstæderne. Og det er let forklar-

ligt, thi Forholdene betinge fuldstændig hinanden: Ere Forholdene daarlige paa Landet, ere de det selvfølgelig ogsaa i Købstæderne og omvendt. — Naar jeg i Dag anbefaler eller rettere sagt indstændig beder Tinget om at bevilge et forhøjet Tilskud, som er opført i Finanslovsforlaget § 19 til de tekniske Skoler, gør jeg mig ikke til Talsmand for Forholdene særlig i min Valgkreds, men for hele den samlede Haandværkerstand. Allerede i Fjor var der kommet et saadant Andragende til Ministeriet, men det kom desværre ikke længere. Jeg skulde heller ikke i Aar have lagt Beslag paa det ærede Ting's Tid, hvis der var tilflydt de tekniske Skoler set rigeligere Bidrag, end der er opført paa Finanslovsforlaget. Selvfølgelig modtage vi det, som er opført, med Tak, men jeg kan forsaa, at det maa virke trættende ikke alene for Regeringen, men ogsaa for Rigsdagens Medlemmer hvert Øjeblik at se Andragender fra Industri og Haandværk om Tilskud. Det kan imidlertid ikke være andet, naar de Tilskud, som Tid efter anden tilflyde denne Stand, komme saa knebent, som Tilfældet er. Selv om Rigsdagen vil bevilge dette Beløb, hvad jeg haaber, den gør, saa kunne Skolerne dog til at virke under et fortsat Tryk, hvad dog er uheldigt. Haandværket bestaar for Tiden en Kamp, som paa ingen Maade kan regnes ringere end den, som Landbruget er stedt i. Jeg er nu aldeles overbevist om, at alle vi Købstæmænd med Glæde ere med til at støtte enhver Fordring, der fremsættes af Landmændene i Henseende til Landbrugets Interesse at faa fremmet ved Statens Støtte Institutioner, der kunne fremhjelpe Landbruget, men saa haabe vi da ogsaa selvfølgelig paa gensidig Smødefømmenhed. Landbruget har til Støtte en betydelig Del Konsulenter, og jeg haaber, at disse Konsulenter gøre den tilfattede Nytte. Nødtignof kommer der den Gjendommelighed frem, at naar man taler med Landmænd den ene Gang efter den anden, saa kommer der Udtalelser fra dem, som gaa i temmelig modsat Retning. Jeg har saaledes hørt Udtalelser netop i den Retning ikke fra en, men fra adskillige af de Herre Landbrugere, som ere Medlemmer af dette Ting. Jeg skal nu ikke blande mig deri, idet jeg selvfølgelig ikke har den rette Erfaring til at bedømme disse Forhold, men en Ting kan jeg bedømme, og det er, at selv om der etableredes en hel Stab af Konsulenter til at arbejde i Industriens og Haandværkets Tjeneste, vilde det kun hjelpe Haandværket af Aften til Aften. Den eneste Vej til Haandværkets fortsatte Bestaan og Udvik-